

Zevende zondag van Pasen – 24 mei 2020 – Toon Suffys SJ

Eigenlijk zouden wij vandaag eerst het evangelie moeten lezen en dan pas het stukje uit de Handelingen. Dan zouden we beter zien dat het gebed van Jezus om eenheid in vervulling gaat: de apostelen, de leerlingen, de vrouwen, Maria, zij zijn allemaal eensgezind in gebed en leven. De grootheid van Jezus wordt zichtbaar in zijn volgelingen.

Zo vanzelfsprekend was het niet. Jezus is opgestegen ten hemel en de leerlingen trekken zich terug in de bovenzaal, waar ze zich verstoppen uit vrees voor de Joden. De Heer is weg. Zullen zij eensgezind blijven of zullen ze, zoals het veel gebeurt bij erfenissen, ruzie maken en uiteengaan? Zullen de sterke persoonlijkheden het tegen elkaar opnemen?

Maar het loopt heel anders. Bij het laatste avondmaal heeft Jezus nog gebeden voor de eenheid tussen de leerlingen en tussen leerlingen, Jezus en de Vader. En dat gebed lijkt verhoord te worden in dat eerste hoofdstuk van de Handelingen van de apostelen, onze eerste lezing. Lucas schrijft: *Vurig en eensgezind wijdden ze zich aan het gebed, samen met de vrouwen en met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broers.*

Het gebed van Jezus komt uit. De Geest van God is al aan het werk maar de apostelen en de leerlingen weten het nog niet. Zij hebben nog niet door dat het in die Joodse cultuur iets bijzonders is als zij ook met de vrouwen samen en eensgezind bidden. Zij hebben de Geest van Jezus al ontvangen maar zij zullen nog een Pinksteren moeten meemaken om te ervaren hoe krachtig die Geest is.

Zo is het ook in onze tijd. Wij christenen zijn veel meer één dan wij het beseffen. Wij denken altijd dat de christenen verdeeld zijn in katholieken, orthodoxen, lutheranen, calvinisten, anglicanen, doopsgezinden, baptisten, oud-katholieken, pinksterbeweging ... Dat is zo geweest. Sinds 1908 bidden steeds meer christenen elk jaar in januari voor de eenheid. Sinds de jaren 60 van vorige eeuw zoeken wij toenadering. Wij leren de rijkdom te zien van de verschillende manieren om het geloof te beleven.

De Geest van God heeft veel geduld. Wanneer wij mensen de eenheid verbroken hebben, werkt de Geest weer om samen te brengen om opnieuw de eenheid te zoeken. De heerlijkheid van God wordt daarin zichtbaar.

Maar niet alleen inde eenheid van christenen wordt de heerlijkheid van God zichtbaar. Wat ook al in de Handelingen aangegeven wordt: in de zorg van de Kerken voor zieken, armen, ouderen, voor mensen in nood en in nog zoveel meer zien wij de Geest van Jezus aan het werk. Hebben wij niet de laatste maanden een soort Pinksteren beleefd, de Heilige Geest is in de wereld neergedaald en heeft over alle menselijke grenzen heen zijn kracht uitgezaaid. Die opstoot van inzet van zo velen om voor de covid-getroffenen te zorgen. Daar kunnen wij ervaren hoe krachtig die Geest van God kan werken in ons mensen.

Laten wij de werkelijkheid van onze wereld ook van die kant bekijken. Dan kunnen wij zien dat God trots kan zijn op zijn mensen. Wij nemen onze verantwoordelijkheid op voor elkaar, voor onze wereld, voor de schepping. Ook in ons, in deze tijd, toont God zijn heerlijkheid.

Wanneer je in deze crisistijd de moed verliest, wanneer het allemaal te veel wordt, kijk dan ook eens naar deze werkelijkheid van de Geest van God. In het lijden en de miserie wordt Hij juist zichtbaar. Jezus is ons lijden en onze dood ingegaan om ook daar bij ons te zijn. En veel mensen, bewust of onbewust van Jezus Christus, volgen Hem daarin na. In de kracht van Gods Geest zetten wij ons in om bij het lijden van mensen te zijn. Ook in ons wordt de heerlijkheid van God zichtbaar.